

PROGRAMACIÓ : gener 2010

Biblioteca Armand Cardona Torrandell

c/ Menéndez y Pelayo, 15 – 17

08800 Vilanova i la Geltrú

tel 93 815 91 21

fax 93 815 80 29

a/e: b.vilanovag.act@diba.cat

www.vilanova.cat/biblioteques

www.vilanova.cat/blog/armandcardona/

Horari:

Matins: de dimarts a dissabte de 10.00 a 14.00 hores

Tardes: de dilluns a divendres de 16.00 a 20.00 hores

dissabtes: de 17.00 a 20.00 hores

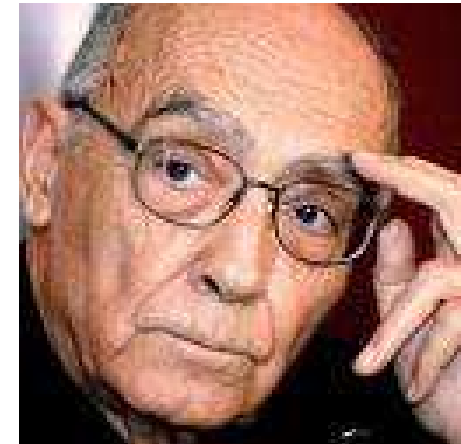

CLUB DE LECTURA D'ADULTS

BIBLIOTECA ARMAND CARDONA TORRANDELL

VILANOVA I LA GELTRÚ

ENSAYO SOBRE LA CEGUERA

de José Saramago

)VNG(+xTU
més cultura per TU

L'autor: José Saramago

José Saramago neix el 16 de novembre del 1922, a l'aldea portuguesa d'Azinhaga, de pares pagesos. Al dos anys la família es trasllada a viure a Lisboa, però el nen passa temporades amb els seus avis al camp. Curiosament, als set anys, quan l'inscriuen a l'escola primària, es descobreix que per una errada del funcionari que l'apuntà al registre civil, hi consta com a cognom el mal nom familiar, Saramago, i així es converteix en el primer Saramago oficial de la família Meirinho Sousa.

És un escriptor autodidacta, ja que només assisteix a l'escola fins als 17 anys, en què acaba els estudis de serralleria mecànica. Fins el 1975, en què perd la feina i decideix dedicar-se exclusivament a la literatura, desenvolupa una sèrie de tasques com a administratiu que el porten a una editorial on enceta la seva carrera periodística.

L'any 1947, neix la seva filla Violante i publica la primera novel·la: *Terra do Pecado*. Tot i que ja hi aconsegueix bones crítiques, decideix no publicar fins a gairebé vint anys després. Afiliat des del 1969 al Partit Comunista, pateix una severa censura i persecució durant la dictadura de Salazar. Participa activament a la Revolució dels Clavells, el 1974.

La seva obra publicada d'encà 1970, és ingent. Té obres biogràfiques (*Cuadernos de Lanzarote*, 1997 i 2001, i *Las pequeñas memorias*, 2006), reculls de poesia (*Poemas posibles*, 1966 i d'altres), de relats i de cròniques periodístiques, obres de teatre (*In nómine Dei*, 1993, i d'altres), en ocasions convertides en llibrets d'òpera, i, sobretot novel·les, que han estat traduïdes a diverses llengües.

Entre elles destacarem: *Levantado del suelo* (1980), *Memorial del convento* (1982), *El año de la muerte de Ricardo Reis* (1984), *El Evangelio según Jesucristo* (1991), *Ensayo sobre la ceguera* (1995), *Todos los nombres* (1997), *La caverna* (2000), *El hombre duplicado* (2002), *Ensayo sobre la lucidez* (2004), *El viaje del elefante* (2008) i *Caín* (2009).

Casat per segona vegada amb la periodista sevillana Pilar del Rio, que des de feia anys el traduïa a l'espanyol, resideix a l'illa canària de Lanzarote des de fa més de quinze anys.

José Saramago gaudeix d'una enorme popularitat, és valorat com un brillant escriptor, escèptic, compromès i solidari, i ha estat mereixedor d'innombrables reconeixements i premis. És Doctor Honoris Causa per les Universitats de: Autònoma del Estado de Méjico, Autònoma de Madrid, Brasília, Salamanca (España), Castilla-La Mancha, El Salvador, Costa Rica, Manchester, Sevilla, Turín, i Politècnica de València, i membre honorari de diverses Acadèmies de les Lletres d'arreu del món. Entre els més d'una vintena premis que li han estat atorgats, cal destacar: el Camões (1995), Pen Club (1983 i 1985), Premio Vida Literària de l'Associação Portuguesa de Escritores (1993) i el Nobel de Literatura 1998.

L'obra: *Ensayo sobre la ceguera*

A *Ensayo sobre la ceguera*, Saramago construeix una metàfora sobre el comportament humà a partir d'una situació de ciència ficció en què tota la humanitat, menys una dona, contrau una contagiosa malaltia que s'escampa de manera fulminant i deixa a tothom cec en uns minuts.

Els cecs, abandonats a la seva sort, intenten sobreviure en un món sense llum, o cegat per una invalidant llum blanca, i que és regit per la barbàrie i el caos. En la lluita per la supervivència s'evidencia la crueltat, l'avarícia, l'egoisme i la mesquinesa de la humanitat dominada pel pànic, però, alhora, es fan paleses algunes mostres de bondat i honestat que apunten cap a una possible sortida esperançada. La novel·la, que difícilment deixa indiferent, resulta impactant i és sempre polèmica.

Saramago fa una exhibició de la seva brillant però peculiar prosa i del seu genial però, de vegades, esquerp estil. No divideix la narració en paràgrafs, simplifica al mínim, o elimina, els signes de puntuació, fa un ús arbitrari de les majúscules, trumfa la narració de digressions i reflexions en què demana la complicitat del lector, cosa que, sovint, fa la lectura una mica feixuga i ens obliga a un plus d'atenció.

Tanmateix l'esforç bé paga la pena, perquè ens permetrà aproximar-nos a un escriptor que manté una ferma postura ètica i estètica, per damunt de partidismes, només compromès amb el gènere humà, i a una obra absolutament original que es fonamenta en la controvertida visió de la Història i la Cultura d'un home irrepitible.

